

LA PREGUNTA
DEL DIA

¿Hi ha prou consciència entre la població que es gasta més energia de la necessària?

La tribuna

L'acord d'accés a la universitat

Aquest conveni de reciprocitat serà aplicat aquest curs 2010-2011

SUSANNA
Vela

El 14 de febrer passat, a l'Ambaixada del Regne d'Espanya a Andorra i en el marc d'una sessió prèvia a la reunió de la comissió mixta hispanoandorrana, es tancava el text de l'acord d'accés a la universitat entre Andorra i Espanya i es posava fi a un procés llarg, massa llarg, d'una negociació en matèria educativa.

AMB L'OBJECTIU de desencallar el procés, el 20 d'octubre del 2009 tenia lloc a Madrid la primera reunió hispanoandorrana en què participava el nou equip del Ministeri d'Educació i Cultura. En aquella reunió es van consensuar els continguts essencials de l'acord de reciprocitat.

Amb la complaença d'haver tancat i resolt satisfactoriament un assumpte que ha tingut les famílies i els alumnes en suspens durant, pràcticament, tres anys, és necessari que fem una reflexió per esbrinar què ha fallat i evitar que es torni a produir.

El principi: la manca de determinació política. Tot comença quan l'Administració espanyola modifica les proves d'accés a les universitats espanyoles amb la Ley orgánica 2/2006 de Educación, del 3 de maig i del Real Decreto 806/2006, de 30 de juny. Amb aquesta llei els estudiants del sistema educatiu andorrà que volien accedir a les universitats espanyoles deixaven de fer la «prova

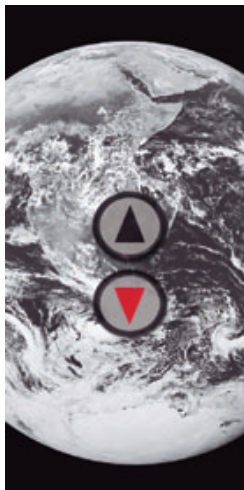
de selectivitat per a estrangers» per passar a fer una nova prova d'accés que era única per a tots els alumnes, amb els mateixos programes i amb igualtat de condicions que els alumnes espanyols o estrangers que duguessin a terme la prova a Espanya.

Partiem de la base que els estudis no universitaris del sistema educatiu andorrà havien estat convalidats per les autoritats espanyoles el 9 d'octubre del 1995, però com que Andorra no formava, ni forma part de la Unió Europea, ni havia subscrit amb anterioritat acords internacionals en règim de reciprocitat, es veia obligada a fer passar una nova prova d'accés a la universitat als estudiants del sistema educatiu andorrà que poc tenia a veure amb el Batxillerat que havien cursat.

Andorra hauria pogut subscriure perfectament un acord de reciprocitat amb Espanya abans del 2006 en relació a les proves d'accés a la universitat, sobretot perquè des del 2002 s'havia establert el règim d'equivalències dels estudis no universitaris del sistema educatiu espanyol amb els components del sistema educatiu andorrà. Era el moment per dissenyar i ordenar el Batxillerat del sistema educatiu andorrà i la prova que atorgava l'accés a l'ensenyament superior. Amb la feina feta, s'hauria pogut acordar amb Espanya la reciprocitat d'accés a la universitat dels alumnes dels sistemes educatius andorrà i espanyol.

És cert que el clima general de les relacions amb Espanya abans de l'arribada al Govern del PS no propiciava el marc ideal per arribar a acords en els temes bàsics que preocupaven la ciutadania.

Un cop endegat aquest camí de millora de les relacions generals i,

NCE

Es garanteix l'accés però no l'admissió, ja que això depèn de la demanda d'inscripcions de cada centre

en concret, en l'àmbit de l'Educació, era una qüestió d'avançar-se i de lluitar per un sistema educatiu forçat amb l'esforç de professionals i polítics, l'andorrà, més enllà de les bones paraules recollides en discursos i textos normatius.

Un exemple d'aquesta manca de determinació i orientació política el

trobem en el fet que cal que passin 14 anys per ordenar el nivell de Batxillerat del sistema educatiu andorrà des de la Llei qualificada d'educació del 1993. Si en l'àmbit intern hi havia aquesta desídia, i què podem imaginar quan s'havia de negociar amb tercers!

Es va optar, com en tants altres temes, per la política de qui dia passa, any empeny.

L'estratègia i l'enfocament: el 2007 començava el treball per part de les autoritats educatives del país per negociar, redactar i signar un acord amb les autoritats educatives espanyoles; el tret de sortida d'una cursa no exempta d'incerteses, entrebancs i dificultats més enllà de les raonables i exigibles en tota negociació que s'agreuja, malgrat la pròrroga de la selectivitat per a estrangers que Espanya acorda el novembre de 2007, fins al juny del 2009.

S'arriba al març de 2009 amb dos documents damunt la taula, teòricament tancats i validats: un intercanvi de notes i un projecte de conveni. Només calia, suposadament, triar un o altre format per tal de formalitzar l'acord.

En examinar aquest projecte, ens vam adonar de la desorientació de l'Equip de Govern anterior i vam començar a entendre millor el silenci dels darrers mesos dels nostres homòlegs espanyols.

Era un document ambigu de tres articles genèrics sense cap concreció pel que fa als procediments de verificació de la documentació, ni de l'expedició de credencials, ni de la conversió dels qualificacions, ni de les actualitzacions i esmenes, ni dels terminis i la pròrroga tàcita si cap de les parts denunciava.

Constatem errors en l'enfocament del problema i d'estratègia de treball necessària per resoldre'l: ¿qui havia de portar el pes de la negociació? ¿Educació, Ensenyament Superior o tots dos de comú acord i amb una sola veu?

CORREGIM aquests errors amb la participació en el procés de la Secretaria d'Estat d'Ensenyament Superior i Recerca, que ha estat clau i determinant en la bona resolució de l'acord.

L'acord tancat després de vuit mesos de treball es materialitza en un document concís que concreta, a través de nou articles, l'accés a les universitats espanyoles, els detalls pel que fa a les credencials i a la conversió de les qualificacions o la creació d'un grup de treball de seguiment.

L'acord de reciprocitat en l'accés a la universitat dels alumnes dels sistemes educatius andorrà i espanyol serà aplicat aquest curs 2010-2011 i significa, d'una banda, que els estudiants de Batxillerat del sistema educatiu andorrà que obtinguin el títol de batxiller tindran garantit l'accés a les universitats espanyoles i, d'altra banda, els estudiants del sistema educatiu espanyol que vulguin accedir a les universitats andorranes caldrà que tinguin el *Título de Bachiller* i hagin superat la fase general de la seva prova d'accés a la universitat.

Cal precisar que es garanteix l'accés a les universitats espanyoles però no l'admissió, ja que això dependrà de la demanda d'inscripcions que rebi cada centre universitari i que en alguns casos comportarà la realització de proves. ■

Ministra d'Educació i Cultura.
redaccio@andorra.elperiodico.com